

erhvervslivet en betydelig ekstra byrde m. h. t. øget administration, og videre 3) forudsætter denne afgiftsform, at der ydes kompensationer til mindsteindtægterne, hvilket yderligere fordyrer en i forvejen kostbar administration. Endelig 4) frister de med en omsætningsafgift forbundne sociale kompensationer til politisk overbud i en valgsituation, således som det også har været tilfældet med folkepensionen.

Ejendomsskatterne til staten er i det kommende finansår beregnet til 27 mill. kroner. De har i de senere år været under stadig afvikling og bør helt afskaffes, fordi de bl. a. betyder en dyr administration i forhold til det beskedne provenu.

Indkomstskat for personer	6.100		
÷ børnetilskud	0.807	5.293	5.293
Formueskat	0.380		
Ejendomsskatter	0.027		
Alm. omsætningsafgift	2.375	2.782	2.782
Tolddepartementets afgifter	7.679		
÷ vejfundsbeløb	1.310	6.369	
Skattedepartementets afgift	0.320		
÷ refusion til kommunerne	0.002	0.318	
Selskabsbeskatningen	0.700		
Diverse indtægter	0.025	0.725	7.412
			15.487

IV. Skattefradragsreglen.

Under det nuværende beskatningssystem med den stærkt progressive indtægtsbeskatning er skattefradragsreglen den eneste hindring for en fra statens side umådelig beskatning af de mellemstore og større indkomster. For at befordre den udbygning af landets produktionsapparat, som er nødvendig for vor konkurrenceevne, må kapitaldannelsen — herunder først og fremmest den private opsparing — fremmes, og da hovedbidraget til opsparingen netop må komme fra de indkomster, som *kan* opspare, det vil sige de mellemstore og de større, er en bevarelse af fradragsreglen nødvendig. Man kan let enes om, at fradragsreglen — særlig hvor der er tale om stærke progressioner i beskatningen — teknisk virker uheldig ved at nødvendiggøre marginalbeskatningsprocenter i en størrelse, der psykologisk svækker tilskyndelsen til et merarbejde og således kan

I det følgende er afgifter og skatter i henhold til de uafhængiges skattereformskitse, pkt. A-D, gennemgået. Som baggrund for denne gennemgang er først angivet en summarisk opstilling over statens nuværende indtægter efterfulgt af en redegørelse for de uafhængiges stilling til *fradragsreglen* og *kildeskatten* ledsaget af nogle vigtige principielle overvejelser vedrørende de *familiepolitiske* hensyn, der er et væsentligt incitament til den foreslåede skattereform.

III. Statens nuværende indtægter.

Ifølge Finansloven for 1966-67 andrager disse i mill. kr.:

formodes at hindre den fulde udnyttelse af den disponible arbejdskraft. Undvære den kan man imidlertid ikke, fordi den bremser for mange politikeres ønsker om at øge statens aktivitet ved opkrævning af stadigt stigende skatter.

Ved en rent proportional indtægtsskat er spørgsmålet om opretholdelse eller afskaffelse af fradragsreglen uden betydning, men er der tale om en blanding af proportional og progressiv indtægtsskat, kan skattefradragsreglen af ovennævnte grunde ikke undværes. Ved den af de uafhængige foreslåede progressive forbrugsskat (pkt. C) må skattefradragsreglen af hensyn til skattens forbrugsbegrænsende virkning anses for at være en fordel, fordi den forudsætter de store marginalskatteprocenter, der her vil virke som en dæmper på de meget store forbrug baseret på store engangsindtægter.